

Arrest

**nr. 344 806 van 14 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 11 december 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 12 december 2022.

Op 5 januari 2023 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) omdat Zwitserland verantwoordelijk was voor de behandeling van haar verzoek.

De termijn verstrijkt en België wordt verantwoordelijk voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen (hierna: het CGVS) overgemaakt op 22 juli 2024. Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 2 juni 2025.

1.3. Op 12 september 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 september 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Burundees staatsburger te zijn, behorend tot de Tutsi-etnie, geboren op (...) 2000 te Mugamba, in de provincie Bururi. U verklaart alleenstaande te zijn.

U woonde tot 2022 in uw geboorteplaats. Na uw studies begon u, in 2019, te werken. U werkte in een bar, handelde in dranken en deed, tegen betaling, geldtransfers.

Al vrij snel werd u door Imbonerakure benaderd; ze wilden dat u zich bij de regerende partij van Burundi, de CNDD-FDD, aansloot. U wilde zich niet met politiek inlaten en daarom weigerde u op de eis van de Imbonerakure in te gaan. Daarom werd u afgeperst en moest u geregeld betalen om verder handel te drijven. De intimidaties kenden een eerste hoogtepunt op 10 mei 2021. U werd toen opgepakt door Imbonerakure en de politie. U werd ervan verdacht en beschuldigd zaken te doen met mensen die aan de rebellie (tegen het Burundese bewind) gelinkt werden. Door tussenkomst van uw familie en na het betalen van een vrijkoopsom van anderhalf miljoen Burundese Francs, kwam u weer op vrije voeten. Omdat u erg geïntimideerd was, stopte u enige tijd met werken. In januari 2022 begon u opnieuw te werken.

Op 20 juni 2022 werd u een tweede keer opgepakt. Nu werd u door 5 Imbonerakure uit uw zaak meegenomen. U moest urenlang met hen meewandelen en werd uiteindelijk naar een afgelegen huis gebracht. Daar werd u door de vijf mannen verkracht. U verloor het bewustzijn. Toen u 's nachts wakker werd, zag u uw belagers niet. U bevond zich alleen in een kamertje, waarin u opgesloten was. In de kamer stond er een stoel. U gebruikte de stoel om uit een raam te klimmen en u ging te voet op de vlucht. Na een lange voettocht kwam u bij een ander huis aan, waar u om hulp vroeg. U contacteerde uw moeder en de volgende dag kwam ze u ophalen.

U werd naar Bujumbura overgebracht. U verbleef er op verschillende adressen. Intussen leek het erop dat u nog steeds gezocht werd door Imbonerakure. Daarom begon uw familie met de organisatie van uw vlucht uit het land. U had een paspoort nodig om het land te verlaten en uw familie kocht de nodige vliegtickets, waarmee u naar Servië zou kunnen vluchten.

Op 3 oktober 2022 verliet u Burundi. U nam het vliegtuig vanop de internationale luchthaven van Bujumbura. Via een paar tussenstops vloog u naar Servië. Van daaruit zou u verder doorreizen naar de Europese Unie. Via Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en een u onbekend land, reisde u naar België. U kwam er op 11 december 2022 aan. De volgende dag, op 12 december 2022, diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Voor onderhavig verzoek om internationale bescherming beroept u zich op een vrees voor vervolging door Imbonerakure en, doordat zij gelinkt zijn aan de Burundese autoriteiten, ook door deze laatste. U werd ervan verdacht en beschuldigd de rebellie tegen het Burundese bewind te steunen. Daarnaast weigerde u halsstarrig zich bij de regerende partij, de CNDD-FDD, aan te sluiten.

Ter staving van onderhavig verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten over: enkele schoolrapporten op uw naam (document 1: groene map), uw identiteitskaart (document 2: groene map) en een in België uitgereikt medisch attest (document 3: groene map).

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud verzonden. Per e-mail (dd.16.06.2025) reageerde u, via uw advocaat, op voormelde notities (document 4: groene map).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in het kader van uw relaas voor onderhavig verzoek om internationale bescherming (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.18.07.2024, vraag 3.1.), gewag maakte van seksueel geweld. Daarom werd u bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, notities persoonlijk onderhoud, dd.02.06.2025, p.2) duidelijk gemaakt dat het CGVS kennis had van uw verklaringen over seksueel geweld. Er werd u gezegd dat u de mogelijkheid had om extra pauzes in te (laten) lassen en er werd u expliciet gevraagd of u geen bezwaar had tegen een Protection Officer en een tolk van het mannelijk geslacht (CGVS, p.2). U verklaarde uitdrukkelijk dat u geen enkel bezwaar had (CGVS, p.2). In de loop van het persoonlijk onderhoud haalde u voorts geen elementen aan die erop wijzen dat u niet in staat zou zijn om aan uw plicht tot medewerking te voldoen.

Bijgevolg kan er, in het kader van onderhavige procedure, redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voor uw verzoek om internationale bescherming, beroept u zich op een vrees voor vervolging door Imbonerakure en, omdat ze er nauwe banden mee hebben, uw autoriteiten; u weigerde om zich bij de

CNDD-FDD aan te sluiten en werd verdacht van het (financieel) steunen van de rebellie tegen het Burundese bewind (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.18.07.2024, vraag 3.1. en 3.5.// Antwoord op verzoek om inlichtingen, dd.18.11.2024, vraag 13, p.11-13 // CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, dd.02.06.2025, p.6, 8 e.v). Welnu, er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven vaststellingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uit informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (zie administratief dossier: blauwe map), blijkt dat Servië, onder druk van de Europese Unie, op 21 oktober 2023 aankondigde dat het land de visumplicht voor Burundese staatsburgers opnieuw invoerde. Servië schafte de visumplicht voor Burundese staatsburgers in mei 2018 af, nadat Burundi Kosovo niet langer erkende. De afschaffing van de visumplicht was een gebaar van "erkentelijkheid" tegenover het Burundese regime. Burundese staatsburgers maakten in 2022, na de reisbeperkingen omwille van Covid19, op grote schaal gebruik van de mogelijkheid om op legale wijze naar Servië af te reizen, vervolgens door te reizen naar EU-landen om er vervolgens internationale bescherming te vragen. Onder druk van de Europese Unie werd de visumplicht daarom in 2023 opnieuw ingevoerd.

Ook u erkende dat u op legale wijze naar Servië reisde in (oktober) 2022 (verklaring DVZ, dd. 14.12.2022, vraag 42). U verklaarde tevens (CGVS, p.4-5) dat u vanuit Bujumbura, per vliegtuig, uw land van herkomst verliet en dat u een controle onderging, waarbij u uw paspoort en uw vliegticket moest voorleggen. Welnu, de vaststelling dat u klaarblijkelijk legaal uw land kon verlaten, is reeds een sterke indicatie dat u niets te vrezen hebt van uw autoriteiten. Verderop in deze motivering vindt u vaststellingen die er bovendien op wijzen dat u tout court niets of niemand te vrezen hebt in uw land van herkomst (zie infra).

Wat uw paspoort betreft, stelt het CGVS vast dat u dit niet overlegde in het kader van onderhavig verzoek. Net zoals veel andere Burundese verzoekers, geeft u aan dat u dit reisdocument niet (meer) in uw bezit hebt; tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.3) gaf u aan dat u het in Kroatië verloor, al weet u dat niet met absolute zekerheid. Wel geeft u aan dat het alleszins na uw passage in Servië gebeurde (CGVS, p.3). Bij de DVZ verklaarde u eerder echter (verklaring DVZ, dd.14.12.2022, vraag 26) dat u het bewuste document in Slovenië verloor; al uw documenten zaten in een tas die u daar verloor. Weliswaar werd u niet met de inconsistentie omtrent de plaats waar u uw paspoort kwijtspelde geconfronteerd, maar sowieso verklaren de meeste Burundese verzoekers, die in 2022 via Servië naar België reisden, dat zij dit uiterst belangrijke reisdocument tijdens hun reis naar België, verloren, hetgeen te kwalificeren is als een stereotiepe en blote bewering. Bijgevolg ontstaat het gerede vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om erin vervatte informatie over het moment, de plaats van afgifte en eventuele reisbewegingen, te verheimelijken. Deze vaststelling over uw paspoort, doet reeds in ernstige mate afbreuk aan uw algehele oprechtheid.

Uw oorspronkelijke verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken bevatten een aanzienlijke lapsus, die bovendien ook afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het door u opgehangen relaas.

Op 14 december 2022, amper enkele dagen na uw aankomst in België, legde u verklaringen af bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op voormelde datum werden u vragen gesteld over uw personalia, uw familie, reisdocumenten en reisweg (zie verklaring DVZ, dd.14.12.2022). Welnu, bij de rubriek aangaande uw reisroute naar België (verklaring DVZ, dd.14.12.2022, vraag 42), beweerde u dat u door iemand van de Imbonerakure werd gekidnapt en dat hij eerder zijn eerste vrouw gedood had. U voegt eraan toe dat hij (men) ook u wilde vermoorden. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, weliswaar ruim 2 jaar na uw eerste verklaringen bij de DVZ, kreeg u de vraag of u problemen had met een lid van de Imbonerakure die zijn vrouw vermoord had (CGVS, p.7), maar u viel uit de lucht. Tot twee keer toe verklaart u (CGVS, p.7) dat u dit niks zei en u voegt eraan toe dat u niks weet over een lid van de Imbonerakure die zijn vrouw vermoordde. Het is uiterst opmerkelijk dat u oorspronkelijk, bij de DVZ, gewag maakte van een kidnapping door een lid van de Imbonerakure "die zijn vrouw vermoord had" om naderhand, in uw volgende verklaringen bij de DVZ (CGVSvragenlijst, dd.18.07.2024), uw antwoord op het verzoek om inlichtingen (antwoord op verzoek om inlichtingen, dd.18.11.2024) én uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, niet meer van een Imbonerakure-lid te reppen aan wie u oorspronkelijk een zeer specifiek kenmerk (de moordenaar van zijn vrouw) toedichtte. Deze vaststelling ondermijnt uw algemene oprechtheid en de geloofwaardigheid van uw relaas in het bijzonder.

In uw verklaringen die volgden op uw verklaringen van 14 december 2022, hield u de asielinstanties voor dat u eind juni 2022 door 5 Imbonerakure-aanhangers werd meegenomen. U markeert dit incident als het ernstigste incident in uw land van herkomst, dat tevens de aanleiding zou geweest zijn voor uw definitieve vlucht. Welnu, u weet voormeld incident niet aannemelijk te maken.

Blijkens uw verklaringen (CGVS-vragenlijst, dd.18.07.2024, vraag 3.1 en 3.5 + verzoek om inlichtingen, dd.18.11.2024, vraag 13) zou u op 20 juni 2022 vanuit uw werkplek zijn meegenomen naar een afgelegen huis waar u door vijf mannen verkracht werd. U verloor het bewustzijn. Nadat u weer bij bewustzijn was, zag u uw belagers niet meer; ze hadden u opgesloten, maar u wist, door op een stoel te klimmen, via een raam te ontkomen en te voet op de vlucht te slaan. Welnu, het is al weinig geloofwaardig te noemen dat u naar een afgelegen huis werd gebracht om er, na een verkrachting, opgesloten te worden, maar dat daarbij uw aanvallers zouden vergeten zijn om u in een kamer met een raam achter te laten, langs waar u, weliswaar

met behulp van een stoel, makkelijk kon ontkomen. Als uw belagers de intentie hadden om u gevangen te houden, wat moet blijken uit het feit dat zij de deur van de kamer waarin u zich bevond gesloten hadden, kon verwacht worden dat zij u niet zouden achterlaten in een ruimte die wél makkelijk via een raam kon verlaten worden. Eén en ander is al weinig logisch te noemen.

U bleef echter ook vaag in uw verklaringen over andere aspecten van het voorgehouden incident. Op de vragen wat er in het huis is gebeurd, wat u daarvan bijbleef en waardoor u het bewustzijn verloor, bleef u erg op de vlakte (CGVS, p.10). Ook op de vragen wat u zich nog herinnert van de binnenkant van het huis, de verdeling van de vertrekken in het huis en wat u nog weet van het moment dat u werd binnengeleid tot u werd opgesloten, antwoordde u uiterst vaag en nietszeggend (CGVS, p.11). Over uw belagers bleef u eveneens erg op de vlakte: sommige waren klein, dik, eentje had rode (bloeddoorlopen?) ogen (CGVS, p.12). Het CGVS erkent dat het niet makkelijk is voor slachtoffers van ernstig seksueel geweld om daaromtrent gedetailleerde verklaringen af te leggen, maar u blijft in uw verklaringen wel al te zeer op de vlakte. Bovendien weze herhaald dat sowieso al weinig geloof aan het incident kan gehecht worden aangezien uw verklaringen over uw ontsnapping allerminst overtuigen. Er kan, bijkomend, worden opgemerkt dat u, overigens zonder dat daarnaar gevraagd werd, tot twee keer toe vermeldde (CGVS, p.8) dat u zeker weet dat de feiten zich voordeden op een woensdag. Even later vermeldde u, eveneens spontaan en zonder dat u naar de specifieke weekdag(en) gevraagd werd, dat u op een woensdag was meegenomen en dat uw moeder u op een vrijdag(ochtend) kwam ophalen (bij de vrouw bij wie u aanklopte voor hulp en onderdak) (CGVS, p.8). Welnu, uit bijgevoegde informatie (zie informatie blauwe map) blijkt dat 20 juni 2022, in tegenstelling tot wat u herhaaldelijk beweerde, geen woensdag maar een maandag was. Met deze informatie werd u weliswaar niet geconfronteerd, noch werd u gevraagd waarom u zo zeker wist dat uw arrestatie op een woensdag plaats vond, maar niettemin blijft de vaststelling overeind dat de door u geschetste chronologie van weekdagen niet klopt. Op basis van de hiervoor beschreven vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat u het meest ernstige incident in uw relaas, dat bovendien de aanleiding voor uw vlucht was, niet aannemelijk weet te maken. De geloofwaardigheid van een cruciaal aspect van uw relaas wordt daarmee fundamenteel aangetast.

Voor zover geloof kan gehecht worden aan uw problemen voor uw vertrek uit Burundi, quod non in casu, moet vastgesteld worden dat u inconsistent bleek in uw verklaringen over de evolutie van uw problemen sinds uw vertrek uit het land. Concreet betreft het informatie die uw moeder van een buurman zou gekregen hebben, waaruit bleek dat ook zij geïdoleerd zou worden omdat men u niet (meer) wist te traceren.

Er werd u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of er na uw vertrek nog incidenten gebeurd zijn die erop wijzen dat u thans nog zou geïdoleerd worden (CGVS, p.14). U verklaarde (CGVS, p.14) dat uw moeder van een buurman vernam dat Imbonerakure haar wilden doden. Vervolgens vroeg de Protection Officer u wanneer de buurman uw moeder inlichtte (CGVS, p.14). Eerst zegt u dat het in 2024 was, maar wanneer u gevraagd werd of u het preciezer wist, zegt u dat het in april 2024 was. U voegt daar aan toe dat uw moeder sinds augustus 2024 definitief in Bujumbura verbleef (CGVS, p.14) – uw moeder ging weg uit haar regio op basis van de informatie van de buurman. Op de vraag of uw moeder op nog een ander moment informatie van een of de buurman kreeg, antwoordt u (CGVS, p.15) dat het slechts 1 keer gebeurde (in 2024), met name in april (CGVS, p.15). In uw antwoord op het verzoek om inlichtingen verklaarde u echter (Antwoord “verzoek om inlichtingen”, dd.18.11.2024, vraag 13, p.13) dat uw moeder in augustus 2024 door een buur werd gewaarschuwd dat Imbonerakure planden om haar te doden. De Protection Officer confronteerde u met uw verklaringen in uw antwoord op het verzoek om inlichtingen, maar eerst beweert u dat uw moeder in augustus 2024 naar Bujumbura ging om vervolgens toch te verklaren dat zij in augustus 2024 werd gewaarschuwd door een buur (CGVS, p.15). U reageerde na het persoonlijk onderhoud door het CGVS op de u toegestuurde notities (document 4: groene map). Daarin stelt u dan weer dat uw moeder zowel in april als in augustus 2024 verwittigd werd. Welnu, dergelijke verklaringen zijn allerminst consistent te noemen. Indien uw moeder daadwerkelijk informatie van een derde kreeg waaruit bleek dat zij met de dood bedreigd was, kon van u verwacht worden dat u het moment waarop zij geïnformeerd werd consistent zou benoemen in uw opeenvolgende verklaringen, wat niet het geval bleek. Eens te meer wordt uw gebrek aan geloofwaardigheid aldus bevestigd.

Bij de DVZ (CGVS-vragenlijst, dd.18.07.2024, vraag 3.5) maakte u ook gewag van uw Tutsi-afkomst. Hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS niet concreet bevraagd werd over problemen, louter omwille van uw etnie, heeft het er alle schijn van dat u uw etnie bij de DVZ enkel aanhaalde in het kader van de andere door u aangehaalde problemen, die, het weze herhaald, niet geloofwaardig bevonden worden.

Welnu, volgens de COI Focus over de veiligheids crisis in Burundi, geüpdatet op 14 februari 2025 (https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_situation_securitaire_20250214_2.pdf) zijn de meeste journalisten en experts het eens over het “vooral politieke” karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de “oppositie”. De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die worden geïdoleerd om politieke redenen, met name hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij die aan de macht is. Sinds 2022 zijn er ook geen operaties van veiligheidstroepen of Imbonerakure geweest die specifiek gericht waren tegen Tutsi's. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-afkomst, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi.

De eerdere vaststellingen, volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u hebben opgesteld door u een paspoort uit te reiken, u de mogelijkheid te bieden u in het buitenland te laten verzorgen en u toe te staan het Burundese grondgebied legaal te verlaten, en/of dat de leden van uw gezin nog steeds in Burundi wonen en niet worden lastiggevallen (vervolledigen), sterken het Commissariaat generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent.

Weliswaar haalde u in al uw opeenvolgende verklaringen voor de asielinstanties geen gegronde vrees voor vervolging aan, louter omdat u in België verblijft en hier een verzoek om internationale bescherming indiende, maar aangezien het CGVS de kans reëel acht dat u alsnog dit motief opwerpt in het kader van een beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan nog het volgende opgemerkt worden.

Het Commissariaat-generaal is, op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, *Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024* te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays

van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezers naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijkt geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotings sancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreed.

De krant *Journal Iwacu* meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora ocriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de *Service national de renseignement burundais* (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezers uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezers die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen

en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatriëerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatriëerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezers die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatriëerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatriëerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatriëerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatriëerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatriëerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het

Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi..

Op basis van het voorgaande, moet dan ook geconcludeerd worden dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op de negatieve beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Uw schoolrapporten (document 1: groene map) bevatten gegevens over uw identiteit en staven dat u onderwijs genoot in uw land van herkomst, hetgeen het CGVS niet betwist. Uw identiteitskaart (document 2: groene map) bevat gegevens over uw identiteit, die evenmin ter discussie staat in het kader van onderhavig verzoek. U legde een medisch attest over, uitgereikt door een Belgische arts (document 3: groene map). Blijkens het attest hebt u een 4 centimeter lang litteken op de kin en vertoont u symptomen van een psychologische problematiek. De letsels zouden, nog steeds blijkens het attest, het gevolg zijn van slagen met een lang voorwerp in 2021. Welnu, vooreerst maakte u in uw opeenvolgende verklaringen geen gewag van incidenten in 2021. Ten tweede blijkt uit het attest niet welke psychologische problemen u concreet heeft, noch blijkt eruit dat dergelijke problemen u zouden verhinderen om een coherent, plausibel en geloofwaardig relaas naar voor te brengen. Ten slotte geeft de betrokken arts toe dat de omstandigheden die aan de basis liggen van uw letsels, louter op uw verklaringen gebaseerd zijn. U reageerde ook nog, via een e-mail van uw advocaat, op de notities van het persoonlijk onderhoud (document 4: groene map). Daarin stelt u dat u de Imbonerakure en de politie in uw land vreest, maar deze vrees wist u, omwille van hiervoor beschreven vaststellingen, allerminst aannemelijk te maken. En u verklaart dat uw moeder in 2024 tot twee keer toe werd verwittigd, zowel in april als in augustus. Dit laatste betreft een loutere post factum verklaring. Het CGVS concludeert bijgevolg dat de door u overlegde documenten niet in staat zijn om de eindbeoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_situation_securitaire_20250214_1.pdf of <https://www.cgra.be/fr>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een "inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten".

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechterlijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook gevisieerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden gevisieerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeesprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Afwezigheid van de verwerende partij

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht.

Na een korte uiteenzetting van de aangehaalde rechtsbepalingen, een samenvatting van de bestreden beslissing en een oplistings van de elementen die volgens haar als vaststaand worden beschouwd, gaat verzoekster vooreerst in op haar vrees voor vervolging omwille van haar verblijf in België en haar verzoek om internationale bescherming alhier. Zij refereert hierbij aan diverse arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en landeninformatie.

Verzoekster gaat ook in op haar Tutsi-etnie en benadrukt dat dit, in combinatie met het gegeven dat zij in België internationale bescherming heeft gevraagd, een vrees voor vervolging meebrengt. Verzoekster verwijst in dit verband opnieuw naar rechtspraak van de Raad en landeninformatie.

In een volgend luik van het middel gaat verzoekster in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit zij dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Daarnaast gaat verzoekster in op de nood aan subsidiaire bescherming gelet op de recente landeninformatie en zeer ernstig risico dat zij door de Burundese autoriteiten/Imbonerakure zal worden vervolgd, gemarteld en gedood omdat ze als politiek tegenstander wordt beschouwd.

Verzoekster vraagt in hooforde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 4 februari 2026 dient verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtspiegingsdossier, stuk 8) waaraan zij volgend bijkomend document voegt: attest van psychologische begeleiding d.d. 2 februari 2026 (stuk 3).

3.2.3. Op 9 februari 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtspiegingsdossier, stuk 9) waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- COI Focus *“Burundi: Situation Sécuritaire”* update van 17 december 2025;
- COI Focus *“Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays”* van 17 december 2025.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat verzoekster de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, oordeelt de commissaris-generaal het volgende:

“Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in het kader van uw relaas voor onderhavig verzoek om internationale bescherming (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.18.07.2024, vraag 3.1.), gewag maakte van seksueel geweld. Daarom werd u bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, notities persoonlijk onderhoud, dd.02.06.2025, p.2) duidelijk gemaakt dat het CGVS kennis had van uw verklaringen over seksueel geweld. Er werd u gezegd dat u de mogelijkheid had om extra pauzes in te (laten) lassen en er werd u expliciet gevraagd of u geen bezwaar had tegen een Protection Officer en een tolk van het mannelijk geslacht (CGVS, p.2). U verklaarde uitdrukkelijk dat u geen enkel bezwaar had (CGVS, p.2). In de loop van het persoonlijk onderhoud haalde u voorts geen elementen aan die erop wijzen dat u niet in staat zou zijn om aan uw plicht tot medewerking te voldoen. Bijgevolg kan er, in het kader van onderhavige procedure, redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij melding heeft gemaakt van seksueel geweld ten tijde dat zij in Burundi verbleef. Volgens verzoekster werden bij het persoonlijk onderhoud wel degelijk maatregelen genomen, waarvoor ze dankbaar is, maar werd er bij de analyse van de verklaringen geen rekening gehouden met haar kwetsbaarheid. Ze lijdt aan een trauma dat het gevolg is van de seksuele agressie waarvoor zij onder andere wordt begeleid door een psycholoog.

Verzoeksters betoog in het verzoekschrift is niet van die aard dat aangetoond wordt dat haar niet de nodige bijzondere procedurele waarborgen werden geboden.

Verzoekster geeft geen uitleg inzake de manier waarop geen rekening zou zijn gehouden met haar kwetsbaarheid en geeft ook niet aan op welke manier er nog extra aan haar noden kon worden tegemoet gekomen. Verzoeksters betoog waarin zij stelt dat zij het moeilijk had om over haar trauma's te praten in het bijzijn van onbekende personen, meer in het bijzonder mannen en dat hier geen rekening mee werd gehouden door het CGVS kan evenmin worden gevolgd nu verzoekster geen bezwaar had tegen een protection officer en een tolk van het mannelijke geslacht (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), p. 2). Ook in de “Vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ” van 14 december 2022 antwoordde verzoekster “neen” op de vragen “Zijn er bijzondere omstandigheden waarom u eventueel verkiest om door een persoon van hetzelfde / een ander geslacht te worden gehoord?” en “Zijn er bijzondere omstandigheden waarom u eventueel verkiest om door een tolk van hetzelfde / een ander geslacht te worden gehoord?”.

Wat betreft verzoeksters verwijzing in het verzoekschrift naar een medisch attest van 6 juni 2025 inzake een litteken van 4 centimeter op haar kin alsook met betrekking tot psychische stoornissen, benadrukt de Raad dat verzoekster hiermee verwijst naar documenten die zij reeds in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd en waarover reeds een beoordeling werd gedaan. Door het louter opnieuw verwijzen naar dit medisch attest, toont ze niet aan dat haar te weinig procedurele garanties zouden zijn geboden. In dit medisch attest wordt niet vermeld dat verzoekster omwille van een medische of psychologische problematiek niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de procedure, om verklaringen af te leggen of dat haar cognitieve capaciteiten zouden zijn aangetast.

Zij legt middels een aanvullende nota d.d. 4 februari 2026 (rechtsplegingsdossier, stuk 8) een attest neer met betrekking tot psychologische begeleiding. In dit attest wordt door klinisch psycholoog M.C. vermeld dat verzoekster psychologische begeleiding krijgt. Zij werd op 19 juni 2025, 8 juli 2025, 23 oktober 2025, 4 november 2025, 9 december 2025 en 2 februari 2026 gezien in het kader van deze begeleiding.

Vooreerst stelt de Raad vast dat dit psychologisch attest aangeeft dat verzoekster in begeleiding is en welke contactmomenten er reeds hebben plaatsgevonden. Het document bevat geen verdere informatie en dus geen diagnose. Dit volstaat dus niet om aan te tonen dat verzoekster over enige psychologische problemen beschikt die een invloed kunnen hebben (gehad) op haar deelname aan de procedure voor internationale bescherming.

Verder laat verzoekster na concreet te duiden welke steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet haar nog zouden moeten zijn verleend.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) Servië heeft in oktober 2023 de visumplicht voor Burundezers heringevoerd. De eerdere visumvrijstelling uit 2018 werd door veel Burundese staatsburgers gebruikt als legale route om vervolgens in de EU internationale bescherming aan te vragen. Het feit dat verzoekster in oktober 2022 legaal en na officiële controles via de luchthaven van Bujumbura kon vertrekken en via Servië reisde, vormt voor het CGVS een sterke indicatie dat zij niet gezocht wordt en dus niets te vrezen heeft van de Burundese autoriteiten;

(ii) verzoekster heeft haar paspoort niet voorgelegd en legt tegenstrijdige verklaringen af over de plaats waar zij dit zou hebben verloren (Kroatië versus Slovenië);

(iii) verzoeksters oorspronkelijke verklaringen bij de DVZ bevatten een lapsus die afbreuk doet aan de geloofwaardigheid: verzoekster legde een zeer specifieke verklaring af over haar ontvoering door een Imbonerakure-lid die eerder zijn eigen vrouw had vermoord. In de CGVS-vragenlijst, in haar antwoord op het verzoek om inlichtingen en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, vertelde ze daar niets over of wist ze daar niets meer van.

(iv) verzoekster weet het incident dat zij eind juni 2022 door vijf Imbonerakure-aanhangers werd meegenomen, niet aannemelijk te maken om volgende redenen:

- het relaas over haar ontvoering en verkrachting is ongeloofwaardig vanwege de onlogische omstandigheden rond haar ontsnapping. Het is weinig aannemelijk dat haar belagers, die de intentie hadden haar gevangen te houden in een afgesloten kamer, haar zouden achterlaten in een ruimte waar zij eenvoudig via een raam kon ontvluchten;

- verzoekster is vaag over de details van het huis, de gebeurtenissen tijdens haar gevangenschap en het uiterlijk van haar belagers. Haar verklaringen overtuigen niet, mede door de onlogische ontsnapping en een foutieve chronologie; zo bleek de door haar herhaaldelijk genoemde woensdag 20 juni 2022 in werkelijkheid een maandag te zijn;

(v) verzoekster bleef bovendien inconsistent in haar verklaringen over de evolutie van haar problemen na haar vertrek uit Burundi. Dit betreft specifiek de bewering dat haar moeder via een buurman zou hebben vernomen dat zij nu zelf geïsoleerd wordt omdat de autoriteiten verzoekster niet meer kunnen traceren; waar zij tijdens het gehoor stelde dat dit eenmalig in april 2024 gebeurde, noemde zij in haar schriftelijke bewijsstukken augustus 2024, om na confrontatie met deze inconsistentie uiteindelijk te beweren dat haar moeder op beide momenten werd gewaarschuwd;

(vi) haar Tutsi-afkomst rechtvaardigt in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging; de afwezigheid van een specifiek risico wordt bevestigd door het feit dat de autoriteiten verzoekster een paspoort hebben verstrekt en haar legaal lieten vertrekken, terwijl haar gezinsleden nog ongemoeid in Burundi verblijven;

(vii) uit de landeninformatie blijkt dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van die aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi; er moet rekening worden gehouden met het profiel, in hoofde van verzoekster is geen sprake van een specifiek profiel;

(viii) de neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen;

(ix) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Burundi actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld in dit artikel.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekster vreest voor vervolging door de Burundese autoriteiten en de daaraan gelieerde militie Imbonerakure. Concreet wordt zij ervan verdacht de rebelle tegen het huidige bewind te steunen en ze weigerde om lid te worden van de regeringspartij (CNDD-FDD). Op 10 mei 2021 werd ze opgepakt door de

Imbonerakure en de politie, op 20 juni 2022 werd ze door 5 Imbonerakure meegenomen en verkracht. In oktober 2022 verliet ze Burundi.

3.3.5.2. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier besluit de Raad dat de commissaris-generaal het verzoek van verzoekster onvoldoende onderzocht heeft en haar over bepaalde zaken niet heeft bevraagd.

De Raad ontkent niet dat het relaas van verzoekster verschillende onduidelijkheden bevat en dat het zeer opmerkelijk is dat verzoekster op legale wijze haar land kon verlaten, maar stelt vast dat zij doorleefde verklaringen lijkt te hebben afgelegd over de incidenten die zij heeft meegemaakt en dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met twee elementen: het incident van 2021 en verzoeksters vrees omwille van haar Tutsi-etnie.

Wat betreft het incident van 10 mei 2021 aanvaardt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing enerzijds dat verzoekster hiervan melding heeft gemaakt, gezien dit vermeld wordt in de feiten uiteenzetting van de bestreden beslissing. De vermelding van dit incident is ook terug te vinden in verzoeksters verklaringen afgelegd bij de DVZ (vragenlijst CGVS 18 juli 2024, vraag 3 punt 1) en bij het CGVS (notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (hierna: NPO), p. 12). In de motieven van de bestreden beslissing gaat de commissaris-generaal echter voorbij aan dit incident (enkel het incident van 20 juni 2022 wordt vermeld) of ontkent het zelfs: *“Welnu, vooreerst maakte u in uw opeenvolgende verklaringen geen gewag van incidenten in 2021”*. Dit is in strijd met de verklaringen van verzoekster zoals die blijken uit het administratief dossier. Dit betreft ook een interne tegenstrijdigheid in de bestreden beslissing. Verzoeksters verklaringen over dit incident werden dus onvoldoende of zelfs niet onderzocht.

Verder wordt in de bestreden beslissing vermeld dat verzoekster gewag maakte van haar Tutsi-afkomst. Verzoekster heeft dit inderdaad gedaan, bij de DVZ (vragenlijst CGVS 18 juli 2024, vraag 3 punt 5) vermeldde ze: *“Ze hebben me ook verweten dat ik een Tutsi ben van Mugamba. Ze haten de bewoners van Mugamba omdat we Tutsi zijn en omdat we ons niet willen voegen aan de partij aan de macht. Ik spreek over de partij aan de macht en de Imbonerakure die met hun geaffilieerd zijn.”* Bij het CGVS vermeldde ze dat de Burundese politie en de Imbonerakure haar wilden vermoorden om twee redenen: *“omdat ik Tutsi ben. En ten tweede omdat ik weigerde om lid te worden van de CNDD”* (NPO, p. 6). Ondanks het feit dat verzoekster haar Tutsi-etnie zelf uitdrukkelijk als een vrees heeft aangehaald, werd ze hier niet verder over ondervraagd, zoals ook in de bestreden beslissing wordt erkend *“Hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS niet concreet bevraagd werd over problemen, louter omwille van uw etnie, heeft het er alle schijn van dat u uw etnie bij de DVZ enkel aanhaalde in het kader van de andere door u aangehaalde problemen, die, het weze herhaald, niet geloofwaardig bevonden worden”*. De commissaris-generaal oordeelt dat het er alle schijn van heeft dat verzoekster de problemen omwille van haar etnie koppelt aan haar andere problemen. De Raad stelt vast dat dit een beoordeling is die niet gestaafd wordt, nu niet wordt ontkend dat verzoekster niet werd bevraagd over eventuele problemen omwille van haar Tutsi-afkomst. Dit motief wordt ook slechts deels uitgewerkt in de bestreden beslissing, wat blijkt uit het volgende: *“De eerdere vaststellingen, volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u hebben opgesteld door u een paspoort uit te reiken, u de mogelijkheid te bieden u in het buitenland te laten verzorgen en u toe te staan het Burundese grondgebied legaal te verlaten, en/of dat de leden van uw gezin nog steeds in Burundi wonen en niet worden lastiggevallen (vervolged), sterken het Commissariaat generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent.”*

Nu verzoekster niet werd bevraagd over haar vrees omwille van haar Tutsi-etnie en het motief hierover onvoldedig is, kan de Raad hierover geen oordeel vellen.

3.3.5.3. Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent de beschermingsnood van verzoekster ingevolge haar Tutsi-etnie en ingevolge het incident van 10 mei 2021 waarbij zij misschien gewond werd, wat vermeld wordt in het voorgelegde medisch attest van 6 juni 2025 (map met documenten, stuk 3).

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

3.3.5.4. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 september 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET